

klager kun, at de ere altfor gjennemfigtige, og jeg er snarere tilbøielig til at tro, at de i Stedet for Solfkærme ville blive Brændeglas, hvorved Solens baade lysende og brændende Straaler ville koncentrerres paa Ministeriets Ansvar.

Jugerslev: Jeg skal indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger af Hensyn til den Udvalgt, den meget ærede Formand har givet. Jeg kan saameget bedre gjøre det, som de Bemærkninger, jeg ønskede at rette til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen), i det Væsentlige kunne spares, fordi de ere komne fra anden Side. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at jeg anerkjender, at han idag stillede sig noget mere henimod Lovforslaget end sidst. Sidst bifaldt han ogsaa dets Princip, men idag har han frafaldet en hel Del af de Indvendinger, han da fremsatte, af den ganske naturlige Grund, at det ærede Medlem nok er blevet opmærksomt paa, at de samme Indvendinger kunne med fuld Føie fremsættes mod det Lovforslag, han havde bebudet, og den Betænkning, han havde afgivet. Jeg har heller ikke formaaet at læse Betænkningen saaledes, som det ærede Medlem fordrer den læst, men nu have vi jo faaet Forklaringen paa, hvorledes den skal læses. Efter hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) oplyste igaar, maa jeg antage, at Udtastet har været klarere — jeg erindrer ikke at have set dette Udtast — men at de Herrer da have lempet det efterhaanden. Smidder-tid bliver det dog staaende, at Slutningen, de Herrer komne til, er, at de opfordre Regjeringen til at fremkomme med dette Lovforslag. Nu synes det, at Lovforslaget skulde have haabt to Afdelinger. Jeg kan nu rigtignok ikke se, at der kunde blive nogen meget væsentlig Forskjel mellem dem, men nu have vi faaet Forklaringen, og det er Skade maaste, at vi ikke have faaet den tidligere. Jeg tror nok, at ærede Medlemmers Indvendinger mod Tilslutningen af andre Sparekasser og deslige til den efter § 7 ere tilstrækkelig imødegaaede. Jeg skylder overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) at sige, at jeg maa rigtignok fastholde min Opfattelse forleden af Indenrigsministerens Ord for 2 Aar siden. Der staaer Alt, hvad der kan forlanges i den Retning, der staaer, at det skal være en billig Alderdomsforsørgelse, at den skal have sin Begrænsning altsaa sin Minimumssum eller Maximumssum, om man vil, og den forudsætter Tilskud fra Statskassen. Man kan ikke forlange, at man i 10 Aar skal kunne

læse en formuleret Lov, men jeg tror nok at kunne sige, at det, der blev udtalt, passer ret godt til det her forelagte Forslag, og jeg har kun hævdet dette for at godtgjøre, at for 2 Aar siden har en ganske lig-nende eller ganske tilsvarende Tanke, som den, der her foreligger i Lovsform, været anerkjendt af Regjeringen. Andet Diemed har jeg ikke haft. Bigeoverfor det Medlem, der sidst havde Ordet, skal jeg udtale, at, naar han er saa forarget over, at der her kan blive sagt af Finansministeren, at man kan forudsætte, at denne Lov skal visne, forstaaer jeg ikke, hvor det ærede Medlem faaer Plads for en saadan Forargelse. Naar det nemlig er sagt os iaar og ifjor, at Alt skal visne eller maa visne, maa man være forbedt derpaa; paa den anden Side vilde jeg finde det meget sørgeligt, om Regjeringen vilde modtage den Plads, den Krog, hvor det ærede Medlem viser den hen, og blive siddende ganske stille og ikke vove at røre sig. Det forekommer mig, at enhver Regjering maa være forpligtet til eller søle sig forpligtet til overfor Repræsentationen at udtale, hvilke Forslag den ønsker fremmede, hvilke Lovgivningsforanstaltninger den ønsker trufne. Det ærede Medlem har da ogsaa selv erkjendt, at man kunde tage dette Lovforslag og sende det over til Landstinget. Det er en frugtbar Tanke, og jeg vil tilraade det ærede Medlem at gjøre Alvor af denne Tanke; saa antager jeg, at vi kom videre; selv om de Herrer paa et lille enkelt Punkt skulde opgive Visnepolitikken, hvad gjorde saa det, naar de kun udrettede noget Overordentligt, hvilket det vilde være, naar de sendte dette Forslag ganske vist med fuld Reservation over til Landstinget, sigende: Vi ere ikke just saa sikkre paa, at det er det Bedste, derfor tage vi alle mulige Forbehold, og maaste vi ikke tage det igjen, hvis det kommer her tilbage. Sæt saa Landstinget forkastede det, saa var der jo den skønneste Overensstemmelse tilveiebragt. Tanken er god og frugtbar, og jeg haaber, at det ærede Medlem vil gjøre Alvor af at anvende sin Indflydelse paa at faae den sat igjennem. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds gjorde endel Bemærkninger igaar og deriblandt en politisk, som jeg vil tillade

Rettelse.

Sp. 730, Lin. 23 f. o.: „Bille“, læs: „vi“.